

дума ще кажа само за значението на самопризнанието. Самопризнанието нѣма никакво значение, когато е дадено при съдебното дирение, ако не е подкрѣпено съ данни и е исповѣдано чистосърдечно. Въ това отношение трѣбва да бъдете осторожни, защото има нѣкои, че го правятъ отъ прѣданностъ, други отъ коварство и прочее. Нѣкой подсѣдимъ се признава въ по-малко, но съдътъ не трѣбва да приеме това. Нѣкой подсѣдимъ иска по-скоро да се отрве отъ прѣдварителното дирение и се самопризнава. Може ли това самопризнание да се приеме за такова? Знаете извѣстния процесъ на мадамъ Корденъ прѣзъ 1864 година, която се обвинявала въ убийство, но понеже била въ извѣстно положение, щомъ я затворили, признала, че е убила мъжа си. Почва се слѣдствие, съдебно дирение и въ края вече, тя се отказала. Съдиитѣ я осѣждатъ на смъртъ. Минуватъ се 3—4 дена, явява се едно лице и казва: азъ съмъ убиенца. За това спомнете си самопризнанието на мадамъ Гарденъ. Всичкитѣ съдебни власти се възмутили, какъ могатъ да се уведатъ въ заблуждение отъ едно самопризнание. Тѣй може да бѣде и съ Тома Георгиевъ, който е съ жена и съ 3 дѣца, а при арестуването му е оставилъ само 5 лева у дома си. Освѣнъ това той, като е искалъ по-скоро да се сѣрши слѣдствието, е говорилъ може би така, но съдебнитѣ власти не сж дали внимание на това, което е говорилъ. Прочее, основателно е оправданието на Тома Георгиевъ, че далъ показания само да излѣзе по-напрѣдъ да види семейството си. Значи мотивъ не е самопризнанието. По-нататѣтъ той съ нѣколко протокола унищожавя по прѣдишнитѣ си показания. Слѣдователно не можемъ да се базираме на тѣзи самопризнания. Слѣдъ това идхтъ самопризнанията на Лепавцова и Д. П. Стайкова; но понеже е по-кратко на Стайкова, ще кажа за него една дума.

Д. П. Стайковъ казва, че Тома му казалъ, че ще да се убиятъ М-ригѣ и че дѣцата на убийцитѣ щѣли да бѣдхтъ осигорени. — Когато зададохъ въпросъ на свидѣтеля, на този обвиняемъ, като за каквъ човѣкъ счита Т. Георгиева, той каза, че „не го приемамъ Тома за сериозенъ човѣкъ, а глѣдахъ като на човѣкъ, който се хвали“. И това е тѣй, защото и самъ г-нъ Стайковъ се е убѣдилъ въ това, понеже въ 86 или 87 година мисля било, като получилъ Тома служба, отказалъ се мисля. — Какво значение може да се даде на това показание? Нищо. Първото установява, че ще дойде македонецъ съ строшения кракъ и